

[Kirkeministeren.]
anden Forbindelse. Det ærede Medlem var misfornøjet med, at jeg havde foreslaaet Understøttelsen til Præstestudierejser nedsat fra 3 000 Kr. til 2 000 Kr. Jeg indrømmer, at det er en ret kraftig Nedsættelse; men jeg er gaaet med dertil, for at ogsaa Kirkeministeriet kunde give sit Bidrag til den almindelige Sparsommelighed, som den finansielle Situation og Regeringens Planer om Forbedringer paa den sociale Lovgivnings Omraade kræver. Jeg vil fraraade det ærede Medlem at forsøge sig videre i det misfornøjede Barns Rolle, der, naar det ikke kan faa, hvad det ønsker, surmulende stiller sig hen i en Krog og erklærer, at det slet ikke vil have noget. Jeg vil, trods det ærede Medlems Henstilling om ogsaa at stryge de 2 000 Kr., opretholde Forslaget, og jeg tror ikke, at Præstestanden deler det ærede Medlems Anskuelser paa dette Punkt.

Det ærede Medlem foreslaar mig endvidere, at Forslaget om en Bevilling paa 10 800 Kr. til sagkyndig Vejledning for Menighedsraadene ved Installering af Varmeapparater i Kirkerne udgaar. Grunden til det ærede Medlems fuldstændige Raseringslyst paa dette Omraade er, at Ministeriets Konsulent i disse Sager efter hans Mening ikke har fremmet Sagerne med den Hurtighed, som han ønskede. Nu vil jeg gerne her bemærke, at der i det sidste Aar er fremkommet nye Arter af Varmeværker for Kirker, elektriske Varmeværker, og at de ikke saa faa Steder skal erstatte andre Varmeapparater. Dette har medført, at der har været mange Sager til Behandling hos vedkommende Konsulent, og at der saa kan være en enkelt Sag, som det maaske kan være lidt længere med at faa behandlet, er jo forstaaeligt. Jeg skal imidlertid gøre, hvad der staar i min Magt, for at Sagerne kan blive besørget saa hurtigt som paa nogen Maade muligt, men naar det ærede Medlem foreslaar mig at stryge denne Bevilling, kan jeg heller ikke her tjene det ærede Medlem. Loven om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde paalægger nemlig i sin § 14, Stk. 1, Kirkeministeriet at give fornøden Vejledning i de her omhandlede Sager, altsaa Varmespørgsmaalet, uden Udgift for Kirken, og det tilføjes, at de fornødne Beløb til den sagkyndige Medhjælp bevilges paa Finansloven. Det forekommer mig, at det ærede Medlem udtalte, at han havde studeret Kirkelovene meget nøje igennem. Saa maa det ærede Medlem i hvert Fald paa dette Punkt studere om igen og se at

trænge lidt dybere ind i de herhenhørende Forhold.

Jeg vil dernæst gerne omtale et Forhold, som, saa vidt jeg erindrer, ingen af de ærede Talere har rørt ved eller i hvert Fald kun løseligt strejft, men som, saa vidt jeg kan skønne, hos mange Mennesker indenfor Folkekirken er Genstand for adskillig Bekymring; jeg sigter til Spørgsmaalet om Kirkeskatten. Nu maa jeg først her sige, hvad jeg mener med Kirkeskatten. Det er den Skat, som udskrives over hele Landet paa Kirkeministeriets Foranstaltning, som paalignes efter de almindelige Regler for Paaligning, og som anvendes til Præsternes Lønning, idet de gamle Lønningsmidler ved den fuldkomne Forskydning af alle økonomiske Værdier, Verdenskrigen førte med sig, ikke er tilstrækkelige til at opfylde de Krav, som Lønningslovene af 1919 og 1920 stiller; for at disse Krav kan blive opfyldt, er det, at der udskrives denne Kirkeskat over hele Landet. Den har i de forløbne Aar varieret ikke saa helt lidt, fra 4 Mill. Kr. i 1922—23 til 2 Mill. Kr. i 1925—26 og 1926—27. Dens Størrelse afhænger noget af Kapitelstaksten for Korn, idet der er henlagt betydelige Kornindtægter til Præstelønningerne. I 1925, da Kapitelstaksten for Byg, i hvilken Kornsort de fleste Kornindtægter erlægges, var 28 Kr. 75 Ø. pr. Tønde, udgjorde Præstelønningsfondens Indtægter paa denne Konto godt 2 Mill. Kr. I 1926, da Kapitelstaksten med eet sank til 17 Kr. 15 Ø., gik Kornkontoen ned med godt 800 000 Kr., som naturligvis maatte tages paa Ligningskontoen i 1927. Da Kapitelstaksten i 1928 er faldet yderligere, kan man regne med, at der nu maa lignedes 1 Mill. Kr. mere aarlig end i 1925, altsaa 3 Mill. Kr. Men som alle ved her i denne Sal, blev Præstelønningerne i 1927 forøget med mellem 400 000 og 500 000 Kr. aarlig, og dette Beløb maa altsaa ogsaa lignedes, hvorved vi kommer op paa en aarlig Ligning til dette Formaal paa 3½ Mill. Kr. som det normale. Men i Aarene fra 1. April 1927 til 1. April 1929 er Lønningsfondenes Gæld til Statskassen forøget fra 2 253 000 Kr. til 3 055 000 Kr., altsaa med omtrent ¾ Mill. Kr., skønt der ved Ligningsbeløbets Forhøjelse til 3½ Mill. Kr. var skaffet Dækning baade for Faldet i Kornpriserne og for det forøgede Beløb ifølge den nye Præstelønningslov. Denne Forøgelse af Gælden hidrører fra, at Forudsætningen for, at Kirkeskatten i 1926 kunde sættes til 2 Mill. Kr., var, at der blev indført Be-